

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 8
august
- sept.
2013
17. årg.

Chile på vej mod 40-årsdagen for det fascistiske kup 11. september 1973. Foto: www.cutchile.cl

TEMA: Om situationen i Europa

Dansk krigsdeltagelse: Vil have ny krig

På vej mod et varmt efterår

CHILE: ET ENIGT FOLK KAN ALDRIG BESEJRES

Optakt til et nyt lusket 'nationalt EU-kompromis'

Blå bloks bedste bud på en statsministerkandidat – Venstres Løkke – har rejst sig fra det store kolde bord på dette års sommermøde og ligesom sidste år dekreteret, at *'Vi skal have sulten tilbage'*. Ligesom den er vendt tilbage i Grækenland, Italien, Portugal, Spanien, Irland og andre af de lande, der er tilsluttet den selvsamme eurozone, som både Løkkes blå blok og Thornings 'røde' blok aspirerer til medlemskab af.

Denne gang sagde han det ikke med rene ord som sidste år. Han gjorde det med et konkret forslag til Thorning og Co.

til at styrke retningen hen imod mod fåmandsvældets rigmands-klub og de knurrende tomme mavers europæiske fællesskab: Blå blok vil gå med i regeringens attråede nye 'nationale kompromis' om EU-politikken. Blå og 'rød' blok skal stå sammen *forever* om politikken for at lempe Danmark ind i 'Europas Forenede Stater' på trods af modstanden fra et flertal i den danske befolkning, som ikke er blevet mindre i kriseårene.

EU har vist sit sande ansigt og demonstreret sin totalt asociale karakter som et instrument for de kapitalistiske monopoler og deres stik-i-rend drenge, og tiltroen til både unionen, dens valuta, dens nyliberale politik og kriseløsninger er hastigt ved at forsvinde selv i de mest naivt unionsglade lande.

Der skal noget snedigt til for at fastholde Danmark på unionssporet. Derfor har regeringen opfundet et 'nyt nationalt kompromis'. Dette skal eliminere det 'gamle nationale kompromis' med de fire danske EU-undtagelser fra 1992, der blev indgået mellem EU-tilhængerpartierne og nogle repræsentanter for Nej-siden (SF, Junibevægelsen) efter at danskerne ved Maastricht-afstemningen sagde Nej tak til økonomisk og monetær union og fælles valuta.

Tilhængerne ønskede dengang et nationalt kompromis for at få gennemført en omafstemning om Maastricht-traktaten, der ville beholde Danmark i EU og på unionssporet og samtidig eliminerede den modstand mod den fortsatte unions-

proces, som det danske nej repræsenterede.

Det er for længst historie, og selvom danskerne bekræftede modstanden mod den økonomiske og monetære union og euro'en ved folkeafstemningen i september 2000, har unionspolitikkerne fra begge blokke aldrig opgivet drømmen om deres fulde integration i rigmandsklubben.

Derfor har de uafbrudt siden 1993 arbejdet for at likvidere de danske undtagelser (eller 'forbehold', som de kaldes med

et farvet udtryk). Helst så de en ny folkeafstemning for at afskaffe samtlige undtagelser. Men de er klar over, at de ville tabe en sådan alene på grund af den massive euro-modstand. Derfor foreslår Løkke en folkeafstemning om rets- og forsvars-undtagelserne. De skal kobles sammen med en forventet afstemning om EU's patentdomstol, som på betydningsfulde punkter yderligere vil undergrave dansk suverænitet. Til gengæld pønser man på at undgå at udskrive en folkeafstemning om finanspagten, der er og opfattes som et udtryk for

euroens diktatur, med meget spinkle chancer for at få et flertal ved en demokratisk afstemning.

Det hele er taktisk luskeri. Thornings og Løkkes nye 'nationale kompromis' er kemisk rensat for repræsentanter for Nej-siden ved folkeafstemningerne, for euro- og EU-modstanden. Det er en aftale indenfor tilhængersiden om at stå sammen om at tryne den folkelige modstand og sikre en større danske integration i et unionsprojekt, der allerede har lidt et folkeligt skibbrud.

Modstanden (der er af mange afskygninger) må finde sammen for at stoppe denne luskede plan og spænde ben for Thorning og Løkkes triumftog til Bruxelles iført rød kjole, jaket, Gucci-taske og kniv og gaffel. Finde sammen om en anden kurs for Danmark. En retning væk fra integrationen, en retning ud af EU.

Redaktionen 13. august 2013

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 400 kr.

Institutioner
1 år 500 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
21. september 2013
Deadline næste nr. 14.09.13

EU indfører traktatstridige sanktioner mod Færøerne – Danmark er med

EU har besluttet at iværksætte sanktioner mod Færøerne. Færøske fiskere nægtes adgang til EU-havne, og der indføres importforbud mod færøsk fisk til EU. Der forberedes også sanktioner mod Færøerne og Island i en makrelstrid. EU-sanktionerne strider mod FN's havretskonvention

Klaksvik på Færøerne

Der er intet grundlag i international ret for de voldsomme sanktioner, EU har besluttet at indføre mod Færøerne. Der er simpelthen tale om en imperialistisk stormagt, der vil trykke en lille nation for at pleje egne interesser.

Færøerne har hævet sine kvoter for fiskeri af sild og makrel uden at være enige med EU, efter at langvarige forhandlinger om nye aftaler ikke har ført til resultat.

Men det har Færøerne fuld ret til ifølge FN's havretskonvention, der tillader fastsættelse af kvoter for fangst af fiskearter i eget farvand. Færøerne gør intet, som strider mod international ret eller international praksis.

Set fra færøsk side er de bebudede sanktioner også et klart brud på internationale WTO-regler og et brud på handelsaftalen mellem Færøerne og EU.

EU-sanktionerne blev vedtaget med et stort flertal. Hvornår de træder i kraft, er endnu ikke fastlagt, men det vil ske relativt hurtigt.

Danmark stemte imod sanktionerne, men vil alligevel følge dem.

Færøerne og Grønland er ikke medlemmer af EU, og det står nu lyssende klart, at EU-landet Danmark ikke kan og vil forsvare 'rigsfællesskabet' og færøske og grønlandske interesser, hvis de strider imod et flertal i EU.

På samme måde er sanktionerne imod Færøerne en bombe under den traktatfæstede traditionelle nordiske samarbejde.

Formanden for det færøske parti Republikanerne, medlem af Nordisk Råd og tidligere folketingsmedlem Hogni Hoydal har stillet en række spørgsmål til Danmark, Sverige og Finland i henhold til Helsingforsaftalerne, der fastlægger rammerne for det nordiske samarbejde.

Hoydal konstaterer, at de tre landes deltagelse i sanktionerne ikke blot underminerer det nordiske internationale samarbejde, men direkte strider mod Helsingforsaftalernes ånd og bogstav.

Han konkluderer:

"Hvis tre nordiske lande deltager i handels- og transportsanktioner mod et andet nordisk land i en lovlig konflikt om fastsættelse og fordeling af fiskekvoter, må de nordiske lande tage stilling til, hvilken retslig status Helsingforsaftalen har i forhold til EU-retten."

Et tilfældigt EU-flertal står over både 'Rigsfællesskabet' og det særlige nordiske samarbejde.

Det demonstreres her uhyggeligt klart og kan ikke undgå at få følger.

EU og 'Rigsfællesskabet'

Færøerne vil søge at imødegå virkningerne af sanktionerne ved at eksportere til lande uden for EU. Fiskeriet er Atlanterhavsøernes absolutte hovederhverv.

En ny sanktionsrunde er samtidig på vej. EU forbereder yderligere sanktioner mod Færøerne og Island i forbindelse med, at de hæver makrelkvoterne.

Vidtrækkende konsekvenser

Fiskeristriden med EU vil få vidtrækkende konsekvenser i forhold til det såkaldte rigsfællesskab (Danmark, Færøerne og Grønland) og i forhold til den traktatfæstede nordiske samarbejde.

Folkebevægelsen mod EU: Spørg færingerne!

Færøernes lagmand, Kaj Leo Holm Johannesen, arbejder for, at Færøerne skal blive en del af EU's indre marked. Ifølge Politiken.dk har lagmanden diskuteret sagen med statsminister Helle Thorning-Schmidt (S), som, ifølge lagmanden, er 'positiv og med på ideen'.

Lagmanden mener desuden ikke,

at en færøsk indlemmelse i EU's indre marked vil kræve en folkeafstemning.

Folkebevægelsen mod EU opfordrer lagmanden og det færøske lagting til at se på andre muligheder for et samarbejde med EU end indlemmelse i EU's indre marked. En færøsk indlemmelse i EU's indre marked

vil begrænse de færøske borgers demokratiske indflydelse markant. Folkebevægelsen mod EU opfordrer derfor Lagmanden og det færøske lagting til at give de færøske vælgere det sidste ord i denne sag gennem en folkeafstemning, udtaler Rina Ronja Kari, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

Danske soldater trækkes hjem fra Afghanistan

Danske kampsoldater er vendt hjem efter 12 års krig i Afghanistan – et faktum, der har sat fokus på den danske krigsdeltagelse og Danmarks aggressive, 'aktivistiske' udenrigspolitik

Mens politikere og militær over en bred kam ikke kan få soldaterne sendt til et nyt brændpunkt i verden hurtigt nok, siger stemningen i befolkningen noget andet.

Det fik deltagerne i den århusianske fredsbevægelse, Århus mod Krig og Terror, en god fornemmelse af på en gadeaktion mandag.

"Helt enig, der har været krige nok," "Der står økonomiske interesser bag," eller "Tænk alt det, man kunne få for pengene, skoler f.eks.," var typiske kommentarer fra de forbipasserende.

En hel ny Megafon-måling viser, at et flertal af danskerne mener, at Danmark har været for meget i krig siden 2001. Kun 29 % mener, at det har været rigtigt for Danmark at være i krig i Afghanistan.

Danmark har trods vores lands størrelse haft en vigtig betydning for amerikansk imperialisme under USA's 'krig mod terror', ikke mindst propagandamæssigt.

Damon Wilson, sikkerhedsrådgiver for USA's forhenværende præsident George W. Bush, har for nylig fortalt, hvor vigtigt det var for USA, at en traditionelt FN-orienteret og fredselskende nation som Danmark bakkede op om USA's krige.

Præmien var blandt andet – ifølge samme Damon Wilson – at Bushs krigsforbryderkammerat Anders Fogh Rasmussen fik hans hjælp til at blive generalsekretær i NATO.

Efter sommerferien ønsker regeringen, Venstre og Konservative at tage beslutning om dansk deltagelse i FN-missionen i Mali, hvor vestlige økonomiske

Århus mod krig og terror siger Velkommen hjem - 29.7.2013

Dansk krigsdeltagelse

interesser skal plejes. Regeringen ønsker at sende stabsofficerer og transportfly til Afrika. Enhedslisten er positiv, men har ikke endeligt besluttet sig.

I den omdelte løbeseddel tager Århus mod Krig og Terror klart afstand fra dansk deltagelse, da FN-missionen har karakter af en hjælpefunktion for bl.a. franske interesser, trods smukke ord om den fredsbevarende karakter.

Billedet af danske regeringer, der fører benhård EU-nedskæringspolitik og krigerisk NATO-politik, står tydeligere og tydeligere. Mens velfærdens barberes væk, prioriteres

pengene til krig uden en demokratisk opbakning bag. Der er meget langt fra befolkningens holdning til dansk krigsdeltagelse og til Folketingets beslutninger om samme.

Hvis beslutningerne om kommende krige skal påvirkes, må krigsmodstanden styrkes og organiseres bredt, i fagforeninger, fredsgrupper m.m. Og gå fra usynlighed til klare markeringer.

Fredsfestival og demonstration

Lørdag d. 5. oktober i Århus med temaet
'Nej til eu's krigspolitik'.

EU skaber krig – ikke fred
Stop militarisering og kolonipolitik!
Bevar de danske EU-undtagelser!
Danmark ud af EU!

Program:

Demonstration fra Rådhuspladsen kl. 12.30
Oplæg og debat i Sølystgades Beboerhus kl. 14 – 18
Musikprogram kl. 19 – 22

Arrangør: Århus mod krig og terror i samarbejde med lokale kunstnere og Århus Lokalkomite i Folkebevægelsen mod EU.

Kontaktperson: Helge Ratzer,
mail: helgeratzer@hotmail.com
www.nejtilkrig.dk

Plakat fra Fredsfestival 2012 i Århus.

Militær og politikere: "Vi vil have en ny krig"

Danske kampsoldater trækkes ud fra Afghanistan efter 12 års krig. Politikere, der sendte dem af sted, foretager en form for status i det store og hele uden nogen form for selvkritik eller vurdering af, om krigen tjente et samfundsgavnligt formål. De fortæller heller ikke, hvem der egentlig vandt.

Men de, der tænker, at den danske krigsdeltagelse under fremmede himmelstrøg måske nu vil blive droslet lidt ned, kan godt tro om igen.

Krigslysten er faktisk så stor hos politikere, at de helt glemmer at fremføre de sædvanlige 'presserende' grunde til, at dansk militær skal ud og angribe andre lande og folk ude i verden. Vi skal bare være med!

"Vi skal spille en aktiv udenrigs- og sikkerhedspolitisk rolle. Vi er ikke et neutralt land. Vi vil være med," siger Socialdemokraternes forsvarsordfører Bjarne Laustsen.

Hvor USA sender tropperne hen, skal Danmark følge efter. Anders Fogh Rasmussen har følgesvende også i SRSF-regeringen.

Bjarne Laustsen håber på et FN-mandat til at angribe Syrien direkte, og ikke kun som nu gennem infiltration og støtte til 'oprørerne', der modtager massiv våbenhjælp og tilgang af udenlandske deltagere (opgjort til omkring 17.000) fra Danmarks allierede.

Venstre er helt enig. Troels Lund Poulsen siger:

"Og så skal vi også være villige til at deltage i missioner i den hårde og spidse ende."

Den aktive opslutning om USA's og NATO's krigseventyr er blevet et fast princip. De begrundes sig selv. Man behøver ikke at pakke de imperialistiske interesser ind i humane floskler om frihed og demokrati.

I Afghanistan har krigen kostet et stort og ukendt antal civile død, og krigen efterlader et land med større konflikter og problemer end nogensinde.

Krigen i Afghanistan har kostet 43 danske soldater livet og 13 milliarder kr.

Zenia Stampe fra Radikale Venstre kalder nu krigen i Afghanistan for en fejl, men partiet har ikke desto mindre stået bag beslutningen hele vejen igennem.

Dansk krigsdeltagelse

Afrika og Mali bliver sandsynligvis den næste mission. Villy Søvndal vakler ikke:

"Vi er klar til at sende fly og stabsofficerer til Mali."

Beslutningen tages endegyldigt efter Folketingets sommerferie. Der er dog allerede bevilget 15 millioner til 'en smidig overgang' fra fransk militæraktion til FN-mission.

Afrika er centralt i de multinationales kamp for råstoffer og indflydelse. USA opruster mod Kina, og EU er med ved bordet og ved fronten. Under FN's hat vil også Kina sende kamptropper til Mali.

Den danske regering har store planer for både industri og storlandbrug i Afrika, interesser, der skal sikres. Også med våben.

Militæret er på udkig efter nye krige, så krigsmaskinen kan holdes smurt.

Flemming Vinther, formand for Hærens Konstabel- og Korporalforening, siger: *"I Afghanistan har soldaterne blandt*

meget mere lært at undgå vejsidebomber, patruljere i meterhøje majsmarker, operere i ekstremt klima og har stået over for en kæmpe logistisk udfordring. De har også fået det nyeste udstyr – fragmentationsvest, hjelm, køretøjer. Tre-fire år uden mission, så vil kompetencerne være noget rustne."

Jens Lønborg, chef for operationsdivisionen i Hærens Operative Kommando, følger samme spor:

"Vi har aldrig været bedre til at slå ... og missionerne højner vores niveau. Der er ingen tvivl om, at vi håber på snart at få en ny opgave."

Pengemændene i våbenindustrien og transportsektoren har sikkert også en mening, som de dog ikke lufter så frit som politikerne. Men firmaer som Terma A/S og A.P. Møller Mærsk og andre har en umiddelbar og afgørende interesse i krigenes fortsættelse.

Overalt hvor der er krig, laver Mærsk kontrakter 'med rettidig omhu' om containertrafikken for transport af troppeforsyninger m.m. Mærsk's kontrakter under USA's og Danmarks krige har været og er yderst indbringende.

Sandheden er, at USA, NATO og Danmark tabte krigen i Afghanistan. Taliban-regimet står om muligt endnu stærkere i det krigsødelagte land, end da man gik ind og afsatte det i 2001.

Og de krigsgale politikere i USA, Danmark og NATO-landene har deres befolkninger imod sig, når de vil kaste sig ud i nye krigseventyr for at pleje deres imperialistiske interesser.

USA truer med ny krig

Våbenhvileaftalen i det delte Korea 60 år:

Den amerikanske krig mod Korea 1950-53 kostede mellem tre og fire millioner mennesker livet, heraf mere end to millioner civile. Landet var totalt smadret ved våbenhvilen den 27. juli 1953 – men ikke kuert. Nu deltager Danmark i den amerikanske oprustning til en ny krig – en atomkrig

Det lykkedes ikke USA og det sydkoreanske marionetregime og dets krigskoalition af 15 andre lande – der besmykkede sig med FN's flag og indledte krigen den 25. juni 1950 – at underlægge sig hele Korea.

De 15 andre lande var Australien, Belgien, Canada, Colombia, Etiopien, Frankrig, Grækenland, Luxembourg, Holland, New Zealand, Filippinerne, Sydafrika, Thailand, Tyrkiet og UK.

Som støtte til den amerikanske krigsførelse sendte Danmark, Norge, Sverige, Italien og Indien hospitalsskibe og medicinsk udstyr.

Den officielle historie er, at Nordkorea indledte en angrebskrig – og at FN gik til modangreb!

45 amerikanske soldater døde om dagen. I alt er de amerikanske tab opgjort til 36.516 dræbte, mens ca. halvt så mange fra krigskoalitionen blev dræbt. Antallet af nordkoreanske og kinesiske soldater, der støttede Kim Il-Sungs hær, og som blev dræbt, var enormt. Også antallet af dræbte sydkoreanske soldater var stort. Men det største antal dræbte var blandt civilbefolkningen især i nord. Omkring to millioner.

Den amerikanske krigsførelse var usandsynlig brutal, med massive bombardementer og brug af kemiske våben og talløse massakrer på civile. Den gav ikke Hitlertysklands krig mod Sovjetunionen noget efter.

Ikke bare var krigen i sig selv en krigsforbrydelse – der blev begået tal-løse krigsforbrydelser undervejs, som senere amerikanske krigsforbrydelser i Vietnam, Laos, Cambodja, Afghanistan, Irak osv. ikke har overgået.

Den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark optrådte som an-

Parade ved 60 års dagen for våbenhvilen.
Zhang Li/Rex Features

klager mod USA ved et 'krigsforbrydertribunal' om den amerikanske hærs massakrer på civile i Korea, der blev afholdt i New York i juni 2001.

Det amerikanske militær overvejede at bruge atombomber og derved følge op på bomberne over Hiroshima og Nagasaki, men måtte opgive det, ikke mindst på grund af det daværende socialistiske

Dansk krigsdeltagelse

Sovjetunionens internationale vægt.

Faktisk tilføjede koreanerne, der blev støttet af tropper fra Den kinesiske folkerepublik, der blev oprettet i 1949, USA et militært nederlag. Og ikke mindst af den grund betegnes Koreakrigen nu i USA og af de vestlige medier som 'Den glemte krig'.

Derfor fejrer det nuværende Nordkorea hvert år våbenhviledagen som en sejrsmarkering – markeret med en stor militærparade i hovedstaden Pyongyang, der understreger, at man fortsat er parat til at forsvare sig mod et USA, der stadig udgør en akut atomtrussel fra baserne i Sydkorea.

Det benyttes af den amerikanske og vestlige propaganda til at udbygge myten om nordkoreansk aggressivitet, der suppleres med en historie om, at Nordkorea har udviklet atomvåben, der truer Japan, USA og resten af verden.

I 1975 led USA også nederlag i Vietnam. Men i modsætning til Vietnam forblev Korea delt og Sydkorea besat.

Nordkorea har en fast position i USA's opgørelse over 'slyngelstater'

siden 11. september 2001. Dengang omfattede den Irak, Syrien, Nordkorea, Afghanistan, Libyen, Sudan, Cuba og andre.

Irak er i dag ødelagt, Syrien er kastet ud i en blodig krig og ødelagt, spændingen på den koreanske halvø er opretholdt. I Afghanistan må den amerikanske krigskoalition trække sig ud efter 12 års besættelse og overlade marionetstyret til dets skæbne. Libyen blev udsat for krig og et blodigt regimeskifte, der har bragt islamister af Al Qaeda-typen til magten med vestlig hjælp. Sudan blev delt.

At knække Nordkorea og underlægge sig hele den koreanske halvø er en fast bestanddel af den amerikanske supermagtsstrategi for verdensherredømme. Det vil også betyde en styrkelse af den militære omringning af Kina, som USA er i gang med, samtidig med at USA og NATO har fået opsplittet det tidligere Sovjetunionen og indkredset Rusland.

'FN-kommandoen', som officielt stod for støtten til det sydkoreanske marionetregime i Koreakrigen, er også forblevet der efter våbenhvileaftalen. De britiske soldater forlod Sydkorea i 1957 som de sidste udenlandske styrker bortset fra de amerikanske, der er der endnu.

I dag har FN-kommandoen dog officierer fra en række andre lande tilknyttet. Siden 2009 også med danske officerer – på amerikansk opfordring.

60 årsdagen for våbenhvileaftalen er blevet ledsaget af opfordringer fra Nordkorea og fredskræfter i Sydkorea om at genoptage forhandlingerne om en permanent fredsaftale til afløsning af våbenhvileaftalen – en aftale, der blandt andet ville betyde, at alle udenlandske tropper skulle forlade den koreanske halvø.

USA har ingen interesse i det, men har derimod interesse i at fastholde den permanente spænding og egen tilstedeværelse på den koreanske halvø.

Hvem mon i virkeligheden truer med en ny krig – Nordkorea eller USA?

Folkebevægelsen mod EU:

SU-dom rejser spørgsmål om EU-medlemskabet

- Den danske regering må sætte en effektiv stopper for EU's angreb på den danske velfærdsmodel eller udskrive en folkeafstemning om EU-medlemskabet, udtaler Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen mod EU efter en ny afgørelse fra EU-domstolen.

Studerende i Holland. Foto: Univers Beeldbank

EU-domstolen er den 18. juli kommet med en afgørelse i en sag om SU til to tyske statsborgere, der studerer i udlandet. De tyske regler kræver, at de studerende skal have boet uafbrudt i tre år i Tyskland inden afrejsen. Det har EU-domstolen nu underkendt.

Dommen vil formentlig også få konsekvenser for de danske regler, som kræver, at studerende skal have boet her mindst to år inden for de sidste ti år inden afrejsen. Og det er den tredje EU-dom inden for et halvt år, som rammer SU-systemet.

- EU og EU-domstolen skal holde snitterne væk fra den skattefinansierede

Big Boss EU

uddannelsesstøtte. Regeringen og Folketinget må øjeblikkeligt sætte en effektiv stopper for EU's angreb på dansk velfærdsmodel, f.eks. ved at kræve en traktatfæstet undtagelse på området, udtaler Søren Søndergaard, som er medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, og fortsætter:

- Da Danmark blev medlem af EU, garanterede de EU-begejstrede partier, at EU aldrig ville komme til

at bestemme over arbejdsmarkedspolitikken, socialpolitikken, uddannelsespolitikken og i det hele taget det danske velfærdssystem. Men nu sker det igen. Derfor må regeringen afvise enhver EU-indblanding på disse områder eller udskrive en folkeafstemning om EU-medlemskabet.

EFS: Lønsænkninger er det vigtigste mål for EU's nedskæringspolitik

Lønsænkninger er det primære mål i nedskæringspolitikken, men det har ikke løst problemet med "konkurrenceevnen", siger den Europæiske Faglige Sammenslutning

EFS advarer mod de dramatiske konsekvenser, som nedskæringspolitikken har på lønningerne i Europa. Advarslen kommer efter en ny opgørelse fra den faglige tænketank, ETUI, som illustrerer lønudviklingen i EU fra 2000 til 2012.

I flertallet af EU-landene er reallønnen faldet, og de mest dramatiske real-lønsfald er sket i de lande, som lægger ryg til Trojkaens låneprogrammer, viser studiet.

ETUI peger på, at faldet i minimumstimelønnen især rammer de mest sårbare grupper i arbejdsstyrken. Igen

Grafik fra EFS viser lønnedgang i EU fra 2009 til 2012

gælder det især for arbejderne i de lande, som er afhængige af finansielle hjælpeprogrammer.

Lønningernes faldende andel af bruttonationalproduktet i et flertal af EU-landene indikerer, at der sker en omfordeling fra løn til kapital, konkluderer ETUI.

Lønsænkninger er målet

- Tallene beviser, at lønningerne er det vigtigste mål for nedskæringspolitikken i hele Europa. Lønningerne er klart blevet det vigtigste instrument eller reguleringsmekanisme i en politik for intern devaluering, siger EFS's generalsekretær Bernadette Ségol.

- Men den trend har ikke løst "konkurrenceevne-problemet", og slet ikke i de lande, som er udsat for finansielle hjælpeprogrammer. Tværtimod har det forværret problemerne og ramt de mest sårbare. Det er uacceptabelt, og det risikerer yderligere at undergrave borgernes allerede svækkede støtte til det europæiske projekt, siger hun.

Brink, EU-fagligt Netværk

Kvoter til erhvervsskoler og gymnasier

Arbejdsgiverne opretter stadig færre praktikpladser til unge, der er i gang med en faglig erhvervsuddannelse.

Det skyldes ikke kun at staten har halveret sin kontante præmieordning på 70.000 kr. for nye praktikpladser. Men også at arbejdsgiverne bruger det som pression for at få sine krav igennem til regeringens reform af erhvervsuddannelserne, som regeringen har bebudet til efteråret.

De nyeste tal fra Ministeriet for Børn og Undervisning viser, at antallet af unge, der søger praktikplads, men som ikke finder nåde for arbejdsgivernes øjne, stiger.

Erhvervslivet kræver ikke alene at uddannelse af faglig arbejdskraft skal være en gratis service fra samfundets side. Arbejdsgiverne kræver nu også et større udbud af unge at vælge imellem.

Chefkonsulent i Dansk Arbejdsgiverforening (DA) Simon Neergaard-Holm understreger, at virksomhederne ikke er tilfredse med erhvervsuddannelsessystemet og derfor holder igen med praktikpladser.

”De skriger på en reform. Eleverne er for dårligt klædt på i dansk og matematik. Vores virksomheder oplever, at erhvervsuddannelserne er blevet opbevaring for uafklarede unge”, siger han i Fagbladet, 3F.

Kvoteordninger og adgangskrav

Dansk Arbejdsgiverforening, LO og blå blok ønsker både at skærpe adgangskravene til erhvervsskolerne og udvide antallet af elever på erhvervsskolerne.

Hvor socialdemokratiet tidligere var imod, går statsminister Helle Thorning nu også ind for adgangskrav. I dag søger 18,8 procent af eleverne ind på erhvervsskoler efter folkeskolen. LO har udtalt, at der bør indføres minimumskvoter, så man kan nå op på at 30-40 procent af en ungdomsårgang optages på erhvervsskole.

Samtidig stiller Dansk Folkeparti krav om adgangsbegrænsning til gymnasiet. I dag forsætter 70 procent i gymnasiet efter folkeskolen. Og det er alt for dyrt, der er slet ikke brug for så mange med

Hvad med praktikpladser?

almen viden og bør derfor sættes markant ned. Med EU's neoliberalistiske politik skal en stadig større gruppe unge slet ikke bruges på arbejdsmarkedet.

Regeringen tvinger unge i erhvervsskole

Regeringen måtte for kort tid siden at konstatere at trepartsforhandlingerne om en erhvervsskolereform ikke gav det ønskede resultat. Regeringen nedsatte forrige år et erhvervsuddannelsesudvalg med repræsentanter fra DA, LO, KL, Danske Regioner og embedsmænd fra Børne- og Undervisningsministeriet og Finansministeriet til at lave et forslag til en reform af erhvervsuddannelserne.

Med den nye kontanthjælpsreform har regeringen samtidig pålagt erhvervsskolerne at varetage regeringens tvangsordning af unge under 30 år på kontanthjælp til at tage en uddannelse. Begge reformer skal imidlertid ikke koste noget økonomisk.

Tvang er tossedumt

Formand for Erhvervsskolernes Elevorganisation, EEO, Morten Ryom, kalder

det 'tossedumt' at tvinge unge kontanthjælpsmodtagere på skolebænken.

- På den ene side har vi en beskæftigelsesminister, der vil proppe endnu flere folk ind på erhvervsuddannelserne, og på den anden side har vi en undervisningsminister, der taler om adgangsbegrænsning til erhvervsskolerne, og hvor vigtigt det er at styrke skolernes image. Det hænger ikke sammen, mener han.

Morten Ryom advarer mod at tvinge unge med store problemer og uden motivation ind på uddannelserne.

Stadig flere uden praktikplads

Imens er der stadig flere unge der står uden praktikplads og ikke kan færdiggøre deres uddannelse.

Sammenlignet med samme tidspunkt sidste år er der 12 procent flere unge, som søger praktikplads. Det svarer til en stigning fra 4.838 til 5.413 unge.

Ser man på de unge, der søger praktikplads samtidig med, at de er i gang med skolepraktik er stigningen på ni procent. Fra 4.366 til 4.738 unge.

Antallet af unge i skolepraktik er samtidig steget kraftigt til godt 6.000 elever. Det er en stigning på 34 procent i forhold til samme måned sidste år.

Der har også været et fald i antallet af indgåede uddannelsesaftaler de seneste 3 måneder på 18 procent - svarende til 1.655 praktikpladser. Det viser tal fra Ministeriet for Børn og Undervisning.

Industrien selv skyld i mangel på faglærte metalarbejdere

Dansk erhvervsliv mangler faglært arbejdskraft indenfor jern og metal. De arbejdsløse mangler arbejde. De unge mangler praktikpladser og uddannelsesmuligheder. Med forlig mellem regeringen og Enhedslisten om uddannelsesgaranti for dagpengetruede må arbejdsløse i Metal vente i månedsvis på opkvalificeringskurser

Indenfor Jern og Metal-området vil der i 2020 mangle 20.000 faguddannede, viser en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. (AE).

Det har fået Dansk Industri til at gå ud og true med, at de må flytte virksomhederne og forskningen til udlandet eller ansætte udenlandske arbejdere på virksomhederne herhjemme. Hvilket de jo allerede gør.

Den påståede store mangel på faglærte indenfor jern og metal skyldes ifølge AE, at 4500 går på pension frem til 2020 !

Trods den påståede mangel på faglært arbejdskraft er antallet af indgåede aftaler om praktikpladser er faldet med 13 procent bare siden sidste år - 2012. Det viser de nyeste tal fra Ministeriet for Børn og Undervisning. Og i 2012 var det blevet dobbelt så svært at finde en praktikplads for 4 år før. Næsten

11.000 unge mangler en praktikplads for at kunne gøre deres erhvervsuddannelse færdig. Dette gælder indenfor alle områder.

Så virksomheder har selv ansvaret for, at de ikke har ansat lærlinge og sikret praktikpladser til at uddanne nye unge, der kan tage over.

Den påståede mangel på faglært arbejdskraft indenfor jern og metal fik følgende kommentar med på nettet:

"Jeg selv er uddannet smed, men arbejdsløs og for gammel til at man vil ansætte mig, nu hvor jeg er 55. Det var måske også et af de steder at de klynkende firmaer skulle kikke, os der bliver kaldt det grå guld, dem vil I jo heller ikke antage."

1500 arbejdsløse i venteposition

Dansk Metal vurderer på baggrund af en ny analyse, at op imod 1500 medlemmer årligt risikerer at blive tvunget i venteposition, når det gælder opkvalificeringskurser for arbejdsløse.

For at betale en del af forlængelsen af uddannelsesgarantien for dagpenge-modtagere, der står til at miste dagpengene, har regeringen og Enhedslisten

besluttet, at retten til seks ugers selvvalgt uddannelse først skal gælde efter fire måneders arbejdsløshed.

Det vil ramme otte ud af ti medlemmer af Dansk Metal, som bruger selvvalgt uddannelse inden for de første fire måneders ledighed for at komme i job.

Det er svært at se den økonomiske fornuft i en finansieringsmodel, der betyder at nye arbejdsløse skal gå 2 ½ måneder længere på dagpenge end tidligere.

Enhedslisten kendte ikke omfanget

Enhedslistens arbejdsmarkedsordfører Christian Juhl har efter forliget beklaget, at de ikke vidste det ville ramme så mange nye arbejdsløse.

- Jeg har ingen viden om, hvor stort omfang det har, udtalte han til avisen. dk. Det forhindrede dog ikke Enhedslisten i at indgå aftalen.

Enhedslisten vil forsørge at presse beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S) til at trække de bedste Metal kurser ud af 4 måneders karantæne reglen for selvvalgt uddannelse. Hvad så med resten at de arbejdsløse? Over 40.000 arbejdsløse har indtil nu hvert år brugt retten til selvvalgt uddannelse.

Flere arbejdsløse på kontanthjælp:

Strengere krav til jobsøgning

Nu hvor regeringen smider et stort antal arbejdsløse ud af dagpengesystemet finder de, at tiden er kommet til at skærpe kravene til arbejdsløse på kontanthjælp.

Presset på at tage et hvilket som helst lavtlønsjob skal øges, og helt i tråd med Mette Frederiksens 'ret og pligt' filosofi, følger der også strenge økonomiske straffe med de nye regler.

Mette Frederiksen opdagede, ifølge Ugebrevet A-4, en 'systemfejl'.

"Da jeg skulle forberede vores udspil til kontanthjælpsreformen, kunne jeg konstatere, at der i de nuværende regler er sanktioner, hvis man ikke dukker op til et møde eller ikke klikker sig ind på

internettet, men der er ikke sanktioner, hvis man ikke søger job"

Så 'let' skal det bestemt ikke være. Nu har et bredt flertal i Folketinget vedtaget nye sanktioner, der træder i kraft 1. januar 2014.

Såkaldt 'jobparate' kontanthjælpsmodtagere skal søge "bredt, intensivt og realistisk", de skal føre en joblog og de skal redegøre for jobsøgningen på Jobnet.dk. Lever de ikke op til kravene skal de trækkes i kontanthjælpen.

Kravene, de skal leve op til, må formodes at være at byde ind på lavtlønsmarkedet, og konkurrere om de jobs, der nu i høj grad udbydes gennem udenlandsk arbejdsformidling til østarbejdere.

Retningen går fint i tråd med udtalelse fra Mads Lundby Hansen, cheføkonom i Cepos i dag til Poltiken, at Danmark ikke skal sammenligne lønninger med de andre nordiske lande – hvor Danmark ligger lavest – men med Polen, Slovakiet og USA.

Den nye 'reform' er endnu et skridt på vejen til at nå derhen. Alle erfaringer viser, at dette ikke vil skabe flere arbejdspladser, men udelukkende er et led i den store omfordeling fra arbejderne til kapitalen, der sker i EU-landene i øjeblikket.

Ugidelige 3F'ere: En bestilt Århus-historie

Historien om ufaglærte 3F'ere i Århus, der ikke ville arbejde til mindstelønnen på 125 kr., var endnu et bestilt propagandaarbejde forklædt som journalistik. Sådanne historier skal lette budgetnedskæringer, social dumping og lønsænkninger

Knap havde Jyllands-Posten bragt sit nye bidrag til hetzen mod de arbejdsløse, før arbejdsmarkedsordførere fra blå blok og rød regeringsblok faldt over hinanden i forargelse over de arbejdsløse og krævede nye stramninger. Men der var ingen ledige job, de kunne sige nej til. Historien var en and.

Tv-aviserne på diverse kanaler gengav historien uden forbehold som et journalistisk faktum. Og de digitale medier bippede med netafstemninger og Facebook-kommentarer. ”Det er ganske vist.”

Langt mindre omtale fik nyheden om, at historien var en fordrejet løgn. At det var bestilt vildledning.

Der var ingen ledige job

Ifølge medierne og politikerne ville 45 arbejdsløse 3F'ere ikke arbejde med at lægge fortov for kommunen for 125 kr. i timen, og derfor var Århus kommune tvunget til at ansætte østarbejdere.

Men der var ingen ledige job, de 45 arbejdsløse kunne søge. Ifølge entreprenøren har de ni stillinger, der var tale om, nemlig aldrig været slået op.

- Nej. Det er fastansatte, jeg har. Det er folk, jeg har fast hele tiden, forklarer Carl Michael Jensen, chef i MJ Entreprise, der har lagt det omdiskuterede fortov, til avisen.dk

EU-lovgivningen om, at offentlige skattefinansierede arbejder skal udliciteres og sendes i udbud, betyder, at jobbene bliver besat af underentreprenører, der har deres egen billige udenlandske arbejdskraft. Jobbene slås ikke op, så danske arbejdsløse kan søge dem.

Det er et faktum, som arbejdsgiverpolitikerne og deres medier helst ikke

Hetz mod arbejdsløse

taler højt om.

Politikerne talte heller ikke så højt om, at de allerede har skærpet dagpengereglerne så meget, at hvis der havde været ledige job, og de arbejdsløse 3F'ere havde sagt nej, havde de fået en rådighedssag på nakken og mistet deres dagpenge.

Alene derfor var den plantede avisand usandsynlig.

Kommunerne vil presse lønnen

Århus er en af de kommuner, der bryder sig af ikke at lave social løndumping gennem brug af underbetalt udenlandsk arbejdskraft.

De har derfor en klar interesse i at få fokus væk fra, at f.eks. Pihl & Søn's polske underentreprenør Budomex er i gang med at opføre den nye universitetsbygning Navitas med billige østarbejdere.

Den aktuelle Århus-historie handlede om at få presset danske arbejdsløse ned på at tage arbejde på mindstelønnen, der ligger et stykke under den nor-

male løn på området.

Formålet er klart at få presset lønnen generelt ned på mindstelønnen, så arbejdsgivere kan få både billigere dansk og udenlandsk arbejdskraft.

Angiveligt vil der derved blive sparet offentlige skattekroner. Man lader polakker lave fortov for 125 kr. i timen og sparer lønkroner på det kommunale budget – og betaler samtidig dagpenge til arbejdsløse anlægsarbejdere på statsbudgettet.

Det er kapitalistisk sparepolitik. Arbejderne og skatteyderne betaler.

For den enkelte arbejdsløse betyder det at tage et arbejde på mindstelønnen, at man ryger ned på en lavere dagpengesats, når man bliver arbejdsløs igen.

Og det bliver man, da der er tale om tidsbegrænsede ansættelser. Timelønnen skal mindst være på 130,72 kr., hvis man skal kunne få højeste dagpengesats.

- Uanset hvad folk siger, så får du ikke en dansker til at arbejde for under 125 kroner i timen. Min lærling får 137 kroner i timen. Jeg kan jo ikke give andre mindre, udtaler den tidligere citerede direktør for MJ Entreprise med østarbejdere ansat i det århusianske anlægsarbejde.

Lære af østarbejdere i EU's indre marked

Jens Arnholtz, ekspert i migrantarbejdere på Københavns Universitet, forklarer, at udlændingene i høj grad indretter sig efter kun at opholde sig i Danmark i kortere tid. Kun derfor kan de få hverdagen til at hænge sammen.

- De nedbringer især boligomkostningerne. De bor mange sammen eller på campingpladser. Men også når det gælder mad og tøj, forsøger de at forbruge så lidt som muligt. Nogle tager sågar både mad og tøj med hjemmefra. Den livsstil kan man især leve med, når man ved, at det kun er for en begrænset periode, udtaler han.

Det lyder som sød musik i arbejdsgivers og aktionærers lommer. Arbejdsløse bør indstille sig på perioder med lavere løn, hvis de starter i nyt job, lyder det fra Dansk Erhvervs arbejdsmarkedschef, Ole Steen Olsen.

- *Vi må have sulten tilbage*, udtalte Lars Løkke Rasmussen (V) sidste sommer i forbindelse med dagpengedebatten.

Politikernes ansvar

Ifølge arbejdsmarkedsforsker Henning Jørgensen skulle politikerne i stedet for at anklage ledige tænke på deres eget ansvar.

- *Skatteborgernes penge går til anlægsarbejder og offentlige aktiviteter, og politikerne kan selv sætte betingelser i udbudsmaterialet. Men politikerne er ofte ikke opmærksomme på mulighederne for at sikre læringe og danske lediges mulighed for at søge jobbene*, siger Henning Jørgensen.

Den sag har både kommunalpolitikere og folketingspolitikere gennemtænkt. I den nyligt indgåede økonomiske rammeaftale for kommunerne mellem regeringen og KL fik kommunerne grønt lys for at fortsætte social løndumping ved kommunale opgaver.

Landets 98 kommuner må fortsat selv bestemme, om de vil kræve dansk løn, når de for eksempel får bygget skoler, børnehaver eller svømmehaller for offentlige skattekroner.

Alene inden for byggebranchen er der planlagt nye byggerier for 104 milliarder skattekroner.

Når sommeren kryber i skabet

Det er ikke sjældent, at jeg, når jeg er på indkøb i vores lokale Netto, oplever, at mælkeprodukterne står og flyder i de i forvejen alt for ufremkommelige gange. *Man må sno sig*, sagde ålen, og det gør jeg så. Det værste er, at når jeg i foråret er kommet hjem med to liter mælk, så har vi dårligt nået at drikke den ene, før den anden er blevet dårlig. Ganske vist drikker vi kun mælk til havregryn og i kaffen, men mælken skal vel kunne holde sig til udløbsdatoen – og i hvert fald ikke blive sur tre dage forinden.

Efterhånden som sommeren havde holdt sit indtog, blev det værre og værre. Min kone og jeg var enige om, at det var Nettos misligholdelse af deres køleprodukter:

- *Personalet har jo heller ikke tid til alle deres opgaver*, bekræftede vi hinanden i. Jeg besøgte i denne periode Netto en gang om ugen for at få byttet en liter mælk. Personalets venlige adfærd bekræftede min mistanke. Jeg var nok ikke den eneste kunde, der var utilfreds, så de var nok klar over miseren.

Vores fryser bankede løs med frostgrader, men vores tiltro til køleskabet faldt efterhånden så meget, at vi investerede i et køleskabstermometer: 35 danske kroner. Det er sådanne små udgifter, der 'på den lange bane' (en formulering, som politikerne benytter kvalmende flittigt) belaster budgettet hårdt. I disse situationer tænker vi ofte på studerende, konstanthjælpsmodtagere, enlige mødre og mange af de andre, som har fået lov til at smage Helle Thornings udsækning af neoliberale fordærvede beslutninger.

Termometeret blev installeret i køleskabet og besat en times tid efter: 14 grader!

- *Nå, det har ikke ligget længe nok*, sagde jeg til min kone, men ak: Den var god nok! Føj for den lede, og mine tanker gik til de ansatte, som venligt

havde taget imod mine anker.

Udbuddet af hårde hvidevarer blev nu studeret grundigt på nettet, og min kone fandt et godt energirigtigt køleskab med en rigtig flot rabat. Vi lærte, at det ene skab kunne være omtrent dobbelt så dyrt i en anden kæde, selvom køleskabene var identiske. Kæderne skiftes til at have skabene på tilbud, og det gør en forskel, kan vi hilse og sige!

Det skulle vise sig, at det nyindkøbte skab oven i købet havde digital aflæsning af temperaturerne i henholdsvis fryse- og køleskabet. Jeg overvejede, hvorvidt jeg kunne returnere og indløse indkøbet af vores nye køletermometer ☺

Vi benyttede lejligheden til også at skifte vores opvaskemaskine, hvis indmad var ædt op af rust, hvilket vi havde forsøgt at løse med en opvaskebakke. Denne løsning spillede fallit, idet tallerkener og anden service raslede rundt og væltede uafbrudt.

Summa summarum: Der var to elementer, der skulle slæbes op til 2. sal, og et tilsvarende antal, der skulle ned til stort elektronik skrald. Det var med andre ord alle tiders chance til at invitere min bedste kollega Nicki på grill. Mellem linjerne kan jeg lige nå at redegøre for, at man ikke i turistchauffør- og handicapbusbranchen omtaler hinanden som arbejdskammerater. Det individuelle præg og i selvforståelsen lidt 'finere' arbejde adskiller de ansatte – i det mindste i omtaleform – fra arbejdskammeraterne i produktionsvirksomhederne. Jeg tog kontakt til Nicki, som straks var med på ideen:

- Det er da oplagt. Jeg har i mit tidligere liv kørt for El-Giganten, hvor vi også havde til opgave at montere elementerne!

Min kone og jeg var enige: Der blev indkøbt en ekstra luksusbøf til grillen!

Reno

På vej mod et varmt efterår: Gå til modstand!

7. september: Modstanden mod det nyliberale amokløb (Seminar)

KPnetavisen, KPnetTV, Foreningen Oktober og Budskab fra Græsrodderne inviterer til sensommerseminar lørdag den 7. september for at forbedre et varmt efterår og en gloende vinter.

Seminaret skal klæde deltagerne på til at fortsætte kampen mod de nyliberale reformer, der dikteres af EU og gennemføres af både 'rød' og blå regering og deres folketingsflertal. Folketingets åbning 1. oktober for en

ny sæson med nedskærings- og sparepolitik skal markeres med at vise at den vil blive mødt med modstand mod nye reformer og at kampen mod gennemførelse af dagpengereform, fleksjob, pensionsreformer, skolereformer osv. fortsætter.

SRSF-regeringen og Løkkens blå blok er ved at sparke Danmark tilbage mod 30erne i sidste århundrede, for ikke at sige mod 1800-tallet.

Samtidig fører de kommunalvalgkamp uden at fortælle at der er et fastsat loft for udgifterne, som i sidste ende er dikteret af det samme EU, hvor de vil integrere Danmark i 'Euroens Forenede Stater' med finanspagt og EU-regering. Derfor vil de ikke have folkeafstemning om finanspagten, men om at afskaffe (foreløbigt) to af de danske EU-undtagelser – på det militære og på politiområdet.

Seminaret varer fra 10 – 17 med debat og oplæg i blokke om følgende temaer.

- EU på vej mod eurostat, finanspagt og fælles regering. Folkebevægelsen mod EU's rolle og kampen for dansk udtræden.
- EU's nyliberale offensiv – frihandelsaftalen med USA - og modstanden i og uden for EU.

- Fokus Danmark: Den nyliberale om-dannelse af den offentlige sektor, reformerne og deres konsekvenser.
- Social dumping – løndumping: Angrebet på reallønnen og på de faglige rettigheder.
- Økonomisk imperialisme: Dansk landbrugs globale ekspansion og dets konsekvenser.
- Krigspolitikken og den voksende fascistiske trussel.
- Udviklingen af modstanden og opbygningen af et bredt folkeligt alternativ den nyliberale politik.

Oplægsholderne offentliggøres senere. Forhåndstilmelding ses gerne.

Der vil være mulighed for frokost.

Seminaret finder sted i Sted: Fælleshuset, Voldboligerne, 1426 København K

Mere info på kpnet.dk og budskabfragrassrodderne.dk

Tilmelding: forandring@budskabfragrassrodderne.dk

11. september: 40-årsdagen for kuppet i Chile

Drømmen om fred, frihed og demokrati
Salvador Allende 40 anos
Koncert i DRs Koncerthuset Studie2

40-års-dagen for militærkuppet onsdag den 11. september mod den folkevalgte regering, hvor Salvador Allende, Victor Jara og mange andre med dem blev myrdet, og mange flygtninge kom til Sverige og Danmark, markeres med koncerten *Drømmen om fred, frihed og demokrati – Salvador Allende 40 años*.

De optrædende kunstnere støttede også dengang via deres musik de chilenske flygtninge, og de har gennem alle årene været aktive samfundskritiske kunstnere med et repertoire af "sange, der ændrede verden".

Grupo Salvador Allende indleder om baggrunden for koncerten.

Konstantin Wecker

- fra München, en integreret del af den tysktalende scene med over 100 optrædener årligt og over 40 år som sangskriver og komponist. Dette er hans første koncert i Danmark. Konstantin Wecker spiller flygel og synger og ledsages af Nils Tuxen på guitar og Jo Barnikel på klaver.

Mikael Wiehe

Da de chilenske flygtninge kom til Sverige, var Mikael Wiehe en del af solidaritetsbevægelsen, og i 1975 skriver han sangen til Victor Jara, som er blevet spillet utallige gange siden.

"Mikael Wiehe er også en ord-djævel. Her en sanger, der ikke tavst følger sig

efter vinden," skriver Johan Lindqvist i Göteborgs-Posten i anmeldelsen af det nye boxsæt "Aldrig bli som ni – sänger och synvinklar".

Arne Würgler

Sammen med Nils Tuxen er Arne Würgler i gang med at indspille en ny cd. Sange herfra vil blive spillet ved koncerten med medspillere som Signe Bach Rüttelpå banjo og den forrygende cubanske bassist Yasser Pino Morejon.

Oktoberkoret

Under ledelse af dirigenten Jørgen Allan Christiansen opføres et uddrag af Mikis Theodorakis' suite "Canto General" med tekst af Pablo Neruda. Medvirkende er, ud over Oktoberkoret, FSB-koret og JALO-koret, solisterne Karin Norrinder & Lasse Chr. Bach samt musikerne Christos Farmakis, bouzouki, Lars Bo Svendsen, guitar, Ib Lund Nielsen, bas, og Morten Skøtt Knudsen, trommer, samt en pianist.

Hjemmeside: www.oktoberkoret.dk

Arrangør er Valby og Sydvest mod krig i samarbejde med fagforeningen 3f BJMF og Grupo Salvador Allende samt enkeltpersoner. Koncerten støttes af Velux-fonden, 1. maj fonden, Fredsvagten, IF mellemøstgruppen, Budskab fra græsrodderne, KPiD, APK og DKP.

www.fredsfestival.dk/chilekoncert

Billetsalg på dr.dk/koncerthuset

1. oktober: Demonstration og aktioner ved folketingets åbning

Stormøde den 21. august: Ja til velfærd og tryghed – Nej til forringelser og nedskæringer

Pædagogstuderendes Landsammenslutning (PLS), Solidaritet eller frit fald (SEFF), Landsforeningen for socialpædagoger (LFS) og Frederiksberg Læreforening (FLF) har taget initiativ til et stormøde i fagbevægelsen samt i elev- og studenterbevægelsen med henblik på at markere modstanden mod den fortsatte nyliberale nedskæringspolitik ved folketingets åbning.

De nævnte organisationer har udsendt følgende indkaldelse:

Vi indkalder hermed til stormøde i fagbevægelsen samt i elev- og studenterbevægelsen onsdag den 21. august kl. 16.30, Rosenvængets Alle 16, 2100 København.

Målet er lave en samlet demonstration på Folketingets åbningsdag på Slotspladsen med et bredt udtryk.

Siden regeringen er trådt til, har det haft betydelige konsekvenser for flexjobbere, førtidspensionister, arbejdsløse, dagpengemodtagere, kontanthjælpsmodtagere, studerende og offentligt og privat ansatte, der alle er blevet ramt af massive nedskæringer og forringelser.

Regeringen skal tage sit ansvar alvorligt og ændre kurs.

Alle reformer er blevet fremlagt med en såkaldt krisebevidsthed, at de var nødvendige, at de var udtryk for krisebevidsthed, økonomisk ansvarlighed, og at det handler om rettidig omhu. Men de har store konsekvenser.

Vi støtter ikke et parti, men derimod retfærdig og solidarisk politik. Som en del af fagbevægelsen mener vi, at det er vo-

res pligt at sige fra, når en regering laver så voldsomme angreb på vores liv. Vi er derfor ligeglade med, hvad statsministeren hedder, og vi opfordrer den samlede danske fagbevægelse til at træde solidarisk sammen og yde modstand, uanset hvem der fører kniven!

Vores velfærd og tryghed smuldrer i Danmark.

Derfor håber vi, at din fagforening eller organisation melder sig under fanerne til stormødet.

Det handler om at vise et andet alternativ under et bredt udtryk på Folketingets åbningsdag, hvor hver fagforening eller organisation kan komme med deres mærkesag.

Det er på tide, at vi står sammen på tværs af faggrænser og viser, at vi vil en anden vej.

Aktion omkring Christiansborg Hånd i hånd

Vi vender STADIG ryggen til er budskabet fra en gruppe på facebook der er gået igang med at planlægge en markering ved folketingets åbning

[facebook.com/
events/604558712922200/](https://facebook.com/events/604558712922200/)

Bradley Mannings dom: Skræmmeeksempel for kommende whistleblowere

Bradley Manning, whistleblower og tidligere menig i den amerikanske hær, har modtaget sin dom fra det amerikanske retsvæsen. Han blev frikendt for anklagen 'at have hjulpet fjenden', men i alle andre anklagepunkter lød dommen på skyldig. Straffens længde skal nu fastsættes. Den vil stå på fængsel i resten af Mannings liv – og mere til. Op til 136 år. Anker Bradley Manning herefter dommen, kan retsvæsenet trække sagen i langdrag i årevis. Med dommen statueres der et hårdt eksempel over for fremtidige whistleblowere.

Bradley Mannings 'forbrydelse' består bl.a. i

- Offentliggørelsen af 'Collateral Murder' videoen, der skildrer amerikanske soldater i en Apachehelikopter, mens de dræber 12 ubevæbnede civile, herunder to Reuterjournalister, og sårer to børn.

- Offentliggørelsen af det hemmeligholdte faktum, at mere end 100.000 mennesker blev dræbt som følge af den USA-ledede invasion i Irak.

- Offentliggørelsen af en række krigsforbrydelser under Irak-krigen såsom drab på fanger, der havde overgivet sig, at undlade at efterforske indberetninger om tortur, undertrykkelse af beviser på drab under tortur og mange andre afslørende sager.

Verden rundt

Bradley Manning tillod sig at handle menneskeligt på det, han så i den amerikanske hær, og ofrede sig selv, for at sandheden kunne komme frem. Un-

der sin lange fængsling har han været holdt i isolation, noget der betragtes som tortur.

USA sætter i øjeblikket hårdt ind imod, at sandheden om landets politiske handlinger skal komme frem. Det gælder både i dets krig mod andre lande såvel som krigen mod dets egen befolkning. De har dog åbenbare problemer i den retning, idet den ene store afsløring følger den anden.

Sagen mod Bradley Manning har medført omfattende protester over hele USA

Julian Assange fra Wikileaks, der sidder i eksil på Ecuadors ambassade i London for at undgå en lignende dom, skrev efter dommen på Twitter:

"Dommen over Bradley Manning er et udtryk for farlig ekstremisme angående national sikkerhed fra Obama-regeringens side."

Og på et pressemøde fra ambassaden udtalte han sin hyldest til Bradley Manning som en helt:

"Bradley Mannings påståede afsløringer har udsat krigsforbrydelser, udløst revolutioner og forårsaget demokratiske reformer. Han er den vigtigste journalistiske kilde, verden nogensinde har set."

Whistlebloweren Edward Snowden har forbundet sin egen sag med Bradley Mannings:

"Min sag er også meget lig med, hvad der er tilfældet med den amerikanske soldat Bradley Manning, som offentliggjorde regeringsdokumenter gennem Wikileaks, som afslørede krigsforbrydelser, hvorfor han blev arresteret af den amerikanske regering og er blevet umenneskeligt behandlet i fængslet. Han blev anbragt i isolation op til retssagen, og FN's antitortur-udsending vurderede, at Manning blev udsat for grusomme og umenneskelige handlinger fra den amerikanske regering."

EU-forslag lækket: Statsstøtte til bygning af atomkraftværker

Et forslag om muligheden for at give statsstøtte til opførelse af atomkraftværker i Europa er blevet lækket til den tyske avis Süddeutsche Zeitung. Forslaget kommer fra næstformand for EU-kommissionen Joachin Almunia, der også er konkurrencekommissær, og fra energikommissær Günther Oettinger. Sidstnævnte har selv rødder i atomkraftindustrien. Ifølge forslaget skal der fremover kunne gives støtte til atomkraft på lige fod med vind- og solenergi.

Verden rundt

En sådan støtte kan aldrig undgå at blive på bekostning af udvikling af sol- og vindenergi og andre reelt miljøvenlige energiformer.

EU har gennem mange år investeret i at fremme atomkraft, og før atomkatastrofen på Fukushima i Japan i 2011

gik det også fint for atomlobbyen, trods udbredt modstand mod atomkraft i mange lande. På tidspunktet for ulykken kom 30 % af Europas energi fra Atomkraft, og atomindustrien og politikerne satsede stærkt på en stadig udvidelse.

Mange penge er brugt til propaganda for Atomkraft som 'ren og klimavenlig' energi. Også danske skattekroner, selvom Danmark tog en principbeslutning i 1985 om nej til atomkraft efter en stor og bred nej-bevægelse, der gik tilbage til 1950'erne.

Ifølge Folkebevægelsen mod EU har danske skatteydere i perioden fra 2007 til 2011, trods det danske nej, betalt 600 millioner kroner igennem EU til "Det Europæiske Atomenergifællesskab".

Terje Haaland fra Greenpeace siger om forslaget:

"Det er grotesk at konstatere, at Storbritannien nu presser EU-Kommissionen for at til-lade statsstøtte til atomkraft, når atomindustrien ellers påstår, at atomkraft er billig og konkurrencedygtig. Sagen er, at ny atomkraft er hamrende dyr og slet ikke vil kunne konkurrere på det europæiske energimarked uden massiv

statsstøtte." At det er dødsensfarligt, ses der også bort fra.

Efter Fukushima betød store protester og modstand i befolkningen i Tyskland, at regeringspartierne her officielt besluttede at arbejde frem mod en total

lukning af reaktorerne over hele Tyskland i 2022. I 2012 viste en lækket rapport, at de europæiske atomkraftværker er fulde af fejl og store sikkerhedsrisici. I Frankrig viste det sig, at 19 værker ikke var godt nok beskyttet. Prisen for alene at udbedre manglerne her ville være på 25 milliarder euro.

I Belgien lukkede man to ud af syv reaktorer, fordi man opdagede, der var flere tusind revner i de ældre atomreaktorer.

I Tyskland er der kommet kraftige protester, efter at forslaget blev lækket. Men efter EU's regler ligger beslutningen om at tillade statsstøtte til bygnin-gen af atomkraftværker helt og fuldt i EU og hos EU-kommissionen.

Fra Cypern til Detroit: Pensionisterne flås for at redde bankerne

Detroit er bankerot, og det minder mistænkeligt om den særlige skabelon for kriseløsning, som G20-landenes finansielle stabilitets-komite udviklede i 2011, som eksploderede med Cypern i 2013 og nu bliver den globale model.

På Cypern fik bankindskyderne ind-draget en stor portion af deres indestå-ender for at genkapitalisere bankerne. I Detroit er det byens offentligt ansatte, som 'inddrages' og fratages en stor del af deres pensioner for at redde ban-kerne.

Bank of America og det svejtsisk base-rede UBS AG har fået forret frem for andre, der har krav i konkursen – og det betyder især pensionisterne – for forfaldne betalinger på renteswaps, de har indgået med byen.

Renteswaps – udveksling af rentebe-talinger mellem to parter i en given periode – sælges af Wall Street-banker som en slags forsikring, noget som by-styrer 'bør' have for at beskytte deres lån mod uforudsete rentestigninger.

Men i modsætning til almindelige forsikringer er swaps i realiteten bare et væddemål, og taber bystyret det, står det i gæld til Huset, stor gæld. Swap-rouletten er stort set helt ureguleret, og det er et fikset spil, hvor Huset vinder næsten hver gang.

Renteswaps baserer sig på LIBOR-renten, der, som det nu er blevet bevist, manipuleres af de banker, der fastlæg-ger renterne, og de var en væsentlig bestanddel af Detroit's bankerot.

Verden rundt

Afledte krav betragtes som 'sikre', for-di spillerne må stille sikkerhed for at spille med. De får ikke bare fortrinsret, men 'superfortrinsret' ved konkurs, hvilket betyder, at de kommer før alle andre, en aftale Wall Street fik indført i forbindelse med konkursreform-loven (Bankruptcy Reform Act) i 2005.

Herved klassificeres byens offentligt ansatte, hvis pensioner teoretisk er be-skyttede af Michigans forfatning, som 'ikke-sikrede' kreditorer, som vil få krummerne, efter at de sikrede kredi-torer har fået opfyldt deres krav.

Bankkasinoet overtrumfer selv en stats forfatning, ser det ud til. Bankerne vinder, og arbejderne taber endnu en gang.

Detroit's bankerot udgør ingen system-riksko for Wall Street og de globale fi-nansmarkeder. Fint. Men en udgør en systemrisiko for Main Street, for lokal-regeringerne samt for pensionisternes kontraktlige rettigheder.

Kreditvurderingsfirmaet Moody's konstaterede i en ny rapport, at hvis det lykkes for Detroit at beskære sine pensionsforpligtelser, vil andre byer i vanskeligheder følge trop.

Detroit's bankerot danner en skabelon for at udradere offentlige pensioner overalt. Chicago eller New York kunne være de næste.

Forkortet oversættelse af The Detroit Bail-In Template: Fleecing Pensioners to Save the Banks, Af Ellen Brown. Fra netstedet Global Research

"Den eneste forgængelige og dødelige teori i det kapitalistiske samfund"

Af Martin D.

Overskriften her kunne beskrive den videnskabelige socialisme, hvis ellers man har tendens til at tro på borgerlig journalistik og historieskrivning eller diverse analyser og teorier fra småborgerlige lag og den akademiske elite. Den har netop nu travlt med at bortforklare den kapitalistiske verdenskrise som et lettere uheldigt, men tilfældigt fænomen

Socialismen, den videnskabelige marxistiske socialisme, erklæres igen og igen for forældet og død. Og det er den blevet uden ophør gennem mere end 150 år.

En ting er, at det mildt sagt er noget mistænkeligt, at skribenter ustandselig må hen og løfte på låget til 'marxismens kiste' for igen offentligt at konstatere, at "den er altså død", mens så mange andre aldersstegne teorier tilsyneladende er levedygtige og friske, som var de født i går.

Ideer om alene at kunne rationalisere sig til en bedre verden, eller måske ved hjælp af bøn påvirke verdens gang, eller endda ved hjælp af det borgerlige demokrati at kunne drive verden fremad, anfægtes ikke. Ingen af dem stemples som døde eller uddaterede.

Især i småborgerlige lag mødes man med påstanden om, at socialismen, som Marx og Engels tænkte den, er forældet. Undertiden med den tilsyneladende indrømmelse, at marxismen er en teori, der måske nok passede til 1800-tallet og fattige lande, men i den moderne verden ikke har gang på jorden. Den skal i det mindste grundlæggende fornyes.

Sandt er det jo, at der foregår en samfundsudvikling hele tiden, og derfor vil samfundsteorier pr. natur blive forældede og ugangbare på det ene eller andet tidspunkt.

Der er bare et stort problem ved at kalde marxismen forældet. Nemlig historien.

Allerede i marxismens meget unge dage, hvor *Det Kommunistiske Mani-*

fest blev til (1848), havde kapitalismen haft sin gang på jorden i årevis.

Den havde enten afløst feudalismen eller var i gang med det i langt det meste af verden og viste allerede sine første symptomer på en dødelig sygdom – de økonomiske kriser.

Videnskabelig socialisme

Der var, som *konsekvens* af kapitalismens tidligt synlige mangler, også allerede teorier om andre typer af samfund samt tilhørende veje dertil.

Disse andre samfund, og teorierne om vejene, er af særlig interesse, når vi snakker forældelse.

De mange socialismer ...

I *Det Kommunistiske Manifest* er hele det tredje kapitel dedikeret til at rode ud i de mange 'socialismer' af forskellig klasse-mæssig betinget eller national præget art.

Genlæser man dette kapitel, går det for alvor op for én, hvor *gamle* samtlige de forskellige nuværende 'moderne socialismer' er, samt hvor uopfindsomme videreførerne af disse teorier er.

Det er alle teorier om, at der kan skabes et nyt og andet samfund, undertiden direkte betegnet som et socialistisk samfund, eller socialisme for det 21. århundrede, uden klassekamp, revolution, tilintetgørelse af den kapitalistiske stat og oprettelse af arbejderklassens egen statsmagt.

Ikke mindst går det op for én, hvor politisk forældede disse teorier var allerede på den tid. Også selvom der måske nok engang i 1800-tallet har været gode hensigter bag.

I *Det Kommunistiske Manifest*' 3. ka-

pitel foretager Marx og Engels en mindre opsummering af de mange 'socialismer' uden klassekamp, der florerede på den tid. Her er et uddrag:

"Den kritisk-utopiske socialismes og kommunismens betydning står i omvendt forhold til den historiske udvikling. I samme grad som klassekampen udvikler sig og tager form, mister denne fantastiske hæven sig over klassekampen, denne fantastiske bekæmpelse af klassekampen, al praktisk værdi, al teoretisk berettigelse.

Mens derfor ophavsmændene til disse systemer i mange henseender var revolutionære, så danner deres elever altid reaktionære sekter. De fastholder mestrenes gamle anskuelser over for proletariatets historiske videreudvikling. De søger derfor konsekvent at tage brodden af klassekampen og forsone modsætningerne."

Og – sådan kunne vi passende uddybe det i dag – så lyver de om deres ideers ophav og kalder marxismen for forældet.

Næppe nogen politiske ideer, ingen teorier, har for kapitalen været så væsentlige at bevare, og til tider udbrede kraftigt, samt omdøbe, som disse tidlige og oprindeligt kritiske røster, der ikke når ud over kapitalismens rammer.

Hvor det for de mange udgaver af 'socialister' er tilstrækkeligt blot at påpege, hvor gammel marxismens 'begyndelse' er, kan vi ikke nøjes med at behandle dem på samme måde.

Der er trods alt tale om teorier, som i langt det meste officielle samfundsvidenskab, samt i langt den overvejende del af historien, aldrig er set som hverken døde eller dødelige af størstedelen af medierne, skribenter, akademikere, politikere m.v.

... og deres historiske praksis

Lad os tage et kort kig på de udødelige og uforgængelige teories praksis.

Er de lykkedes med deres projekt?

Har de historiske erfaringer, der be-
rettiger dem eller bekræfter deres vej?

Lad os prøve lidt mere konkret.

Har socialdemokratismen, den tredje
vej, det 21. århundredes socialisme,
folkesocialismen, den skandinaviske
model og andre forskellige afskygning-
er gjort sig fri af kapitalismens tilba-
gevendende økonomiske kriser?

Hvor i verden er det lykkedes refor-
mismen i dens forskellige afskygninger
at afskaffe klassesamfundet?

Svaret er selvfølgelig, at kapitalis-
mens økonomiske kriser lever i bedste
velgående og ikke lader sig begrænse
af nogen variant af reformisme, men at
kapitalen derimod lever, og lever godt,
på reformistiske regerings kapitula-
tionskurs over for kapitalismen under
kriserne.

Ingen steder er det lykkedes reformis-
men og de forskellige 'socialismer' at
afskaffe klassesamfundet, men deri-
mod i utallige tilfælde at aflyse klas-
sekampen.

En del af nutidens reformister har
på sin vis taget konsekvensen af histo-
riens fakta. Ikke ved noget, der ligner
en analyserende (selv)kritik, men ved
i stedet blot at flyde med kapitalismen
og opgive at løse de opgaver, som de
oprindelige reformistiske 'socialister'
trods alt formåede at stille sig selv.

Absolut *ingen* reformistiske rege-
ringer i historien har formået at ændre
på klassesamfundets grundlæggende
strukturer. Meget få af de nuværende
betydende (og oprindeligt) reformisti-
ske partier i dag har noget, der ligner
planer i den retning.

Som Marx og Engels påpeger i ci-
tatet fra Det Kommunistiske Manifest,
taber de mange 'socialismer' "*al prak-
tisk værdi, al teoretisk berettigelse*".
Der sigtes selvfølgelig til praktisk vær-
di og teoretisk berettigelse for arbejder-
klassen.

Sådan et aktuelt tab af praktisk værdi
og teoretisk berettigelse er ikke svær at
få øje på, når man kigger ud over Euro-
pa, hvor befolkninger og især ungdom-
men bekæmper 'røde' såvel som blå
regeringer.

Deres daglige virkelighed og deres

kamp tillader dem ikke andet.

Eksempelvis er den spanske ung-
doms praktiske værdi af det spanske
socialdemokrati ét stort synligt minus,
og oplevelsen af det partis teoretiske
berettigelse følger naturligvis den prak-
tiske erfaring og er for nedadgående.

I Danmark er der mindre end to år ef-
ter seneste folketingsvalg store vælger-
tæv til både socialdemokraterne og SF.
Begge partiers repræsentanter blev lan-
det rundt buhet ud d. 1. maj i aktioner,
der på flere måder var historiske.

Dermed ikke sagt, at sådan en proces er
en kontinuerlig bevægelse, og masse-
mediernes gør da, hvad de kan, for fort-
sat at fremstille de mange 'socialismer'
som noget andet, noget rødt og alterna-
tivt til de andre borgerlige partier.

Reformismens stadige genfødsel

Desuden opstår der løbende nye partier,
der i sin essens er kopier af de grundlag,
som socialdemokrater tidligere havde.
I Danmark hedder partiet for tiden En-
hedslisten, i Tyskland Die Linke, og i
resten af Europa har andre meget lig-
nende partier fået navne, der også skal
signalere 'samling til venstre'.

Disse partier leverer ny strøm til den
respirator, som 'socialismerne' har lig-
get i gennem mange år. De opstiller
gamle, udslidte og afprøvede såkaldte
alternativer og veje væk fra kapitalis-
mens onder som noget nyt og brugbart,
mens de til stadighed gør en dyd ud af
at fremstille de gamle socialdemokra-
tier og deres eventuelle regeringer som
noget 'bedre end de borgerlige' etc.

Kort sagt medvirker disse partier til
ideen om 'socialismerne' uden klas-
sekamp. De er samtidig den største
eksponent for umarxistiske teser og
anti-marxistisk politik, rettet direkte til
arbejderklassen, studerende og intel-
lektuelle, til venstrekræfterne.

Historiens hjul

Historiens hjul drejer hurtigere og hur-
tigere for 'socialismerne'. Hastigheden
intensiveres af stadigt hyppigere og
større kriser.

Deres manglende praktiske værdi for
arbejderklassen og ungdommen bliver
lettere og hurtigere synlig.

Ikke desto mindre vil ideen om so-
cialisme uden klassekamp bestå som
'udødelig', lige så længe klassekampen
består. Netop fordi det er et af borger-
skabets absolut bedste våben i forsvaret
for kapitalismen og derfor må opfindes
eller fornyes igen og igen.

Den del af marxismen, som beskæfti-
ger sig med arbejdernes klassekamp
mod kapitalen og dens stat – og som
af en del folk opfattes som nærmest
alt, marxismen er – er dog heller ikke
af udødelig praktisk værdi. Den er bare
af udødelig og uforgængelig praktisk
værdi og teoretisk berettigelse, så læn-
ge kapitalismen lever.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

*Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag*

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

*- og tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik*

kontakt: komp@apk2000.dk

Udtalelse fra de marxistisk-leninistiske partier og organisationer i Europa

Det regionale træf i 2013 for de marxistisk-leninistiske partier i Europa, medlemmer af IKMLPO, afholdtes i juni i Stuttgart, Tyskland. Her er den generelle udtalelse fra mødet

Det kapitalistiske systems krise er igen blevet skærpet på verdensplan og antager i Europa stadig mere form af en recession. Samtidig har protesterne mod nedskæringspolitikken aldrig være stærkere eller mere massiv og har fået millioner af arbejdere, mænd og kvinder, i alle Europas hovedstæder til at gå på gaden.

Nedskærings- og sparepolitikken, der gennemføres overalt, er meget langt fra at løse krisen, sådan som de nyliberale og socialliberale regeringer hævder, men uddyber den. Den forstærker recessionen i de lande, der er hårdest ramt af krisen, og begynder at gøre sig gældende i de lande, der har profiteret af de andres krise, som den tyske imperialisme. Ikke mindst forøger den statsgælden, forstørrelser den økonomiske ulighed og forstærker den ujævne udvikling og konkurrencen mellem landene i EU.

Det er en ond cirkel, som arbejderne og folkene må bryde. Ellers vil de blive trukket ned i en endeløs spiral, der vil sætte dem i en situation, der minder om det 19. århundrede.

Den af Merkel og Sarkozy undertegnede finanspagt blev uændret overtaget af praktisk taget alle EU's regeringer. Den forbinder nedskæringspolitikken med styrkelse af 'konkurrenceevnen', hvilket simpelthen betyder større fleksibilitet, lettere adgang til fyringer og en brutal og massiv sænkning af lønninger og overførselsindkomster, der fremstilles som en omkostningsfaktor: Vi siger, at det ikke er arbejdet, der er en omkostningsfaktor, men kapitalen, der bliver stadig mere uudholdelig for arbejderne og folkene.

Lederne af de vigtigste imperialistmagter i Europa, og i særdeleshed Merkel og Hollande, vil gennemtrumfe en EU-regering, en regulær generalstab for finansoligarkiet. De har som mål at styr-

Men fattigdommen antager usete dimensioner. Mens sulten igen plager hundredtusindvis af mænd, kvinder og børn, maksimerer oligarkiet sin velstand og lever i uforskammet rigdom.

Lærernes fantastiske demonstration på Christiansborg i april.

ke oligarkiets økonomiske og politiske magt ved at forvandle de forskellige valgte institutioner – i særdeleshed parlamenterne, men også alle regionale og lokale valgte forsamlinger – til simple redskaber for deres politik.

TEMA: Om situationen i Europa

Hjulpel af den krise, som har hjemsøgt Cypren, har EU-spidsjerne klatret op til et nyt niveau, hvor de bestyrer de små bankopsparinger og vil lade dem betale krisen. Det er et budskab og en trussel, der retter sig mod alle folkene: I morgen vil det være jeres magre opsparinger, som vil blive konfiskeret af kapitalen.

Det trækker deres egentlige mål og hensigter frem i lyset: at overudbytte arbejderklassen, eliminere de sociale sikkerhedsmekanismer og overføre en stadig større del af de skabte rigdomme til oligarkiet, kapitalejerne, det lille mindretal, som lever på ryggen af arbejderne og folkene.

Nedskæringspolitik betyder autoritært regime

Kapitalens voldelige offensiv bliver gennemført med uhørt brutalitet, mens de demokratiske rettigheder bliver tilsidesat.

Trojkaen (Den internationale Valutafond, EU og Den Europæiske Centralbank) indsætter regeringer, sætter stater som den græske under administration og kræver, at de regelmæssigt aflægger rapporter til ekspertkommissionen.

Arbejderbevægelsen og fagbevægelsen er offer for kapitalens forstærkede angreb. Den sociale protest kriminaliseres, og i en række lande bliver de faglige rettigheder beskåret og sat ud af kraft. De kampvillige dele af arbejderne og aktivisterne, der bekæmper klassesamarbejdet, udelukkes af fagforeningerne af de faglige ledere, som praktiserer klassesamarbejde.

Fra regeringernes og virksomhedsejernes side føres en intensiv kampagne for at delegitimere fagbevægelsen. Virksomhedsejerne profiterer på krisen, på det højere arbejdsløshedsniveau osv. for at øve pres mod arbejderne, så de ikke organiserer sig fagligt, skønt denne ret hører til arbejderbevægelsens grundlæggende rettigheder og er indskrevet i alle EU-staternes forfatninger.

De indvandrede arbejdere, mænd og kvinder, rammes i særlig grad af denne repressive politik. Racistiske og fascistiske grupper chikanerer og forfølger dem. Fordrevet fra deres lande af krig og nød, som imperialistmagterne ikke mindst i Afrika er ansvarlige for, udsæt-

tes de for ekstra-udbygning og racisme.

I mange lande mobiliserer de progressive bevægelser, politiske og faglige, til kamp for, at disse mænd og kvinder får samme rettigheder som deres klassefæller.

I talrige EU-lande udbreder racistiske og fascistiske grupper deres ideer, som samles op af mainstream-medierne, og som åbenlyst har til formål at vinde dele af folkemasserne. Til højreekstremismens traditionelle temaer med racisme og fremmedhætz kommer i dag også en farlig populistisk propaganda, som forbinder sociale paroler med en skinger nationalisme. De surfer på massernes utilfredshed og den dybe afvisning af både højrepartierne og dem, som kalder sig venstrefløj, og som fører nedskæringspolitikken ud i livet.

Krisen skærper modsætningerne mellem de imperialistiske magter og blokke

Spørgsmålet om, hvem der behersker energikilderne, råstofferne, de strategiske zoner og markederne, er den dybeste grund til imperialistmagternes angrebskrige og militærinterventioner. Efter Libyen og dets olie og rigdomme står Mali i centrum for denne krigspolitik. Da den franske og britiske imperialisme, som de mest engagerede magter i Libyen-krigen, startede krigen i Mali, opfordrede de deres europæiske allierede og EU til at hjælpe dem med deres reaktionære krig. Samtidig er der fortsat tropper i Afghanistan, og andre lande, ikke mindst Syrien, befinder sig der, hvor imperialistmagternes veje krydses.

Den amerikanske imperialisme og dens bevæbnede arm NATO lægger tryk på sine europæiske allierede, for at de i højere grad skal varetage de europæiske komponenter i NATO, og forlanger et større militært og økonomisk engagement. Kampen for hvert enkelt lands udtræden af NATO og for NATO's opløsning er mere aktuel end nogensinde.

Europas folk har intet at vinde ved denne krigsmagerpolitik, der alene tjener oligarkiets interesser.

De har interesse i at udvikle solidaritetsbåndene med folkene, der lider under de europæiske imperialistmagters herredømme, ikke mindst med Afrikas folk, for sammen at bekæmpe dette undertrykkelses- og udbytningssystem.

Vores lejr er arbejdernes og folkenes lejr

Ønsket om i fællesskab at kæmpe imod den samme nedskærings- og sparepolitik, mod Trojkaens diktat, vokser. Spørgsmålet om at flette disse kampe sammen og om at udvikle solidariteten hen over grænserne bliver stadig mere påtrængende.

I en række lande forbinder afvisningen af og modstanden mod nedskæringspolitikken sig med en afvisning af trojkaen, euroen og EU. Reaktionen og kapitalens EU-politikere bekymrer sig over denne afvisning og forsøger at aflede den, især i retning af reaktionære positioner, som markedsføres af de fascistiske og nationalistiske partier og organisationer. Disse stiller ikke spørgsmål ved det kapitalistiske system og gør ikke andet end at så splittelse blandt folkene og ophidse dem mod hinanden.

De reformistiske kræfter besvarer denne afvisning med en patetisk og illusorisk appel om et "socialt EU", der står i modsætning til realiteterne.

Vi erklærer, at folkene har ret til at udtræde af euroen, og også af EU. Og for øvrigt er det ikke alle EU-medlemslande, der også er med i euro-zonen.

Sammen med de progressive kræfter, der forsvaret denne holdning, siger vi, at dette spørgsmål er forbundet med forsvaret af suveræniteten, og vi ser

denne kamp som en del af kampen mod nedskærings- og sparepolitikken, der er påtvunget af EU.

Vi erklærer, at vi vil stå solidariske med et folk, som beslutter sig til at forlade euroen og gennemfører det, imod oligarkiets offensiv, som vil gøre alt, for at det skal betale for denne beslutning, og for at det skal blive en central kamp.

Under alle omstændigheder fastholder vi parolen om at nægte at betale gælden – uanset om den er i euro eller en anden valuta.

Omfanget og bredden af arbejdernes og folkenes modstand, som må blive endnu større, rejser spørgsmålet om, hvordan man politisk kan bidrage til dette opsving i klassekampen. Arbejderklassen står i forreste række i dette sammenstød, og brede lag af de arbejdende i by og land marcherer sammen i gaderne ved demonstrationer og protester.

Spørgsmålet om arbejderklassens enhed og om de folkelige lags kampfællesskab er grundlaget for at udvikle en frontpolitik, der allerede kommer konkret til udtryk i forskellige lande.

Vi partier og organisationer opfordrer til overalt at udvikle denne politik, hvori vi inkluderer perspektivet om den revolutionære forvandling af samfundet og udviklingen af de internationale solidaritet.

Stuttgart Juni 2013

**Arbejderpartiet Kommunisterne
– APK, Danmark**

**Arbejdernes Kommunistiske Parti i
Frankrig – PCOF**

**Organisationen for opbygningen af Det
Kommunistiske Arbejderparti i Tyskland**

**Organisationen til reorganisering af
Grækenlands Kommunistiske Parti
(1918-1953)**

**Kommunistisk Platform, Italien
Spaniens Kommunistiske Parti
(marxister-leninister), PCE(ml)**

**Tyrkiets Revolutionære Kommunistiske
Parti, TDKP**

PFLP starter kampagne for at forkaste Oslo-aftalen

Af PFLP – Folkefronten til Palæstinas Befrielse

Folkefronten til Palæstinas Befrielse PFLP iværksætter nu en massiv offentlig kampagne for at forkaste Oslo-aftalen og dermed genskabe det palæstinensiske folks position som kilden til enhver politisk løsning og al legitimitet. Det siger Omar Shehadeh, medlem af PFLP's politibureau og redaktør af tidsskriftet Al-Hadaf.

Shehadeh karakteriserer de palæstinensiske myndigheders (PA's) politiangreb i dag (28. juni) i Ramallah på demonstranter mod forhandlingerne (mellem Israel og PA med den amerikanske udenrigsminister John Kerry som 'mægler', KP) som skammelige og konstaterer, at det afspejler vores politiske situation og forræderiets omfang:

- De bøjer hovedet for bosætterne og de israelske soldater, men PA's gorillaer rettede deres våben og stave mod unge palæstinensiske mænd og kvinders hoveder, siger Shehadeh.

Ifølge ham er begivenhederne i dag begyndelsen til en folkelig bevægelse på Vestbredden, Gaza, i de i 1948 besatte områder, i flygtningelejrene og i diasporaen for at genskabe national enhed på basis af en alternativ national strategi, der forkaster Oslo-aftalerne og dennes repræsentanter.

Shehadeh: - I dag gik medlemmer af Folkefronten, en del af det palæstinen-

Demonstranter i Ramallah 28. juli mod den palæstinensiske ledelses genoptagelse af forhandlinger med Israel under USA's overopsyn. Demonstrationen blev brutalt angrebet af de palæstinensiske myndigheders (PA's) politi, og snese blev arresteret.

For et frit og uafhængigt Palæstina

siske folk, fagforeninger, medlemmer af de fleste nationale og islamiske bevægelser på gaden for at give udtryk for deres meninger på fredelig og demokratisk manér i en march til PA's hovedkvarter for at sende et budskab til dem, som for at indgå i forhandlingerne har frarøvet beslutningen på palæstinenserne vegne fra vores nationale institutioner, den nationale enhed og centralrådet.

Shehadeh gør opmærksom på, at disse forhandlinger tilsidesætter PLO's centralråds betingelser for forhandlinger:

et stop for bosættelser, at forhandlingerne skal baseres på FN's resolutioner og international lov, og løsladelse af alle fanger.

- Ulykkeligvis har et enkelt individ frtaget det palæstinensiske folk disse beslutninger og totalt undergravet den palæstinensiske legitimitet og er nu i konflikt med hele det palæstinensiske folk og de politiske kræfter, som er modstandere af genoptagelse af forhandlinger, siger Shehadeh.

Dr. Rabah Muhanna, medlem af PFLP's politibureau, opfordrer alle Frontens medlemmer og støtter i og uden for Palæstina til at samles om at iværksætte en stærk pressionskampagne for at forhindre den palæstinensiske ledelse fra at give indrømmelser, der krænker de palæstinensiske rettigheder, og for at stoppe genoptagelsen af forhandlingerne under amerikanske auspicer.

Rabah Muhanna understregede, at angrebet på demonstrationen i dag var et eksempel på repression fra PA's sikkerhedsapparat, som dagligt koordinerer med besættelsen om sikkerheden, og at det kun vil styrke Folkefrontens faste beslutning om at fortsætte disse aktioner for at forsvare de palæstinensiske rettigheder.

Erklæring fra Tunesiens Arbejderparti

I dag den 25. juli 2013 myrdede forræderiets og terrorismens hænder vores kammerat, martyren Mohamed Brahmi, medlem af Folkefrontens centralledelse (Note 1), generalsekretær for Folkefronten og medlem af den grundlovgivende forsamling.

Tunesiens Arbejderparti sender vores dybfølte kondolencer til denne martyrs familie, til hans partifæller, til hans

kammerater i Folkefronten og til hele det tunesiske folk.

Tunesiens Arbejderparti:

- Betragter de nuværende myndigheder (regeringen, præsidenten, den grundlovgivende forsamling og regeringskoalitionen, som ledes af Ennahda-bevægelsen) som ansvarlige for dette snigmord, for at dække over vores kammerat, martyren Chokri Belaid's mordere (Note 2), og for at

*Mohamed Brahmi
(15 maj 1955 – 25 juli 2013)*

have skabt betingelserne for åndelig og fysisk vold og terror, og ligeledes for at drive landet mod indre krig og strid, som skal tjene deres interesser og bevare magten.

- Opfordrer alle politiske og sociale kræfter og hele civilsamfundet til at stå skulder ved skulder og tage ansvaret for at redde landet ud af den herskende bandes kløer og fra den vold og blodsudgydelserne, det drives hen imod (Note 3).
- Appellerer til det tunesiske folk om at bruge civil ulydighed og øjeblik-

Det kæmpende Tunesien

kelig at sætte sig i bevægelse for at vælte den kriminelle regerende bande og opløse den grundlovgivende forsamling, den provisoriske regering og præsidentskabet.

- **Længe leve mindet om Tunesiens martyrer**
- **Længe leve mindet om Folkefrontens martyrer**

Noter:

1) Folkefronten samler med en række forskellige partier i den progressive og sekulære (ikke-religiøse) opposition i Tunesien. Dens talsmand er Hamma Hammami, formand for Tunesiens Arbejderparti. Mohamed Brahmi og hans parti tilsluttede sig Folkefronten i april i år.

2) Chokri Belaid, en anden topledere af Folkefronten, blev myrdet i februar i år. Morderne er ikke pågrebet. Mordet udløste massive protester mod den islamistiske Ennahda-regering.

3) Ennahda-regeringen har ført en politik for islamisering af Tunesien, der minder om den politik, som blev ført af den egyptiske præsident Mursi, der blev afsat ved et vestligt støttet militærkup den 3. juli.

25. juli 2013

Den tunesiske opposition danner fælles front for at vælte det islamistiske regime

Den ikke-islamistiske opposition har dannet en front til national frelse. Den opfordrer til civil ulydighed for at bringe den islamisk ledte tunesiske regering til fald.

Dannelsen af fronten til national redning af blev annonceret dagen efter den brutale likvidering af Mohammed Brahmi. Det islamiske Ennahda-parti er det ledende regeringsparti, og det følger en linje, der ligger tæt op af den, som Det muslimske Broderskab og den nu afsatte præsident Mursi i Ægypten har fulgt.

I stedet for at videreudvikle den tunesiske folkeopstand, som var anstødet til 'det arabiske forår' har det forsøgt at udbygge islams rolle.

Under Ennahda-regimet er politisk-religiøs vold og snigmord blevet en del af tunesisk politik og det tunesiske samfundsliv. Men Ennahda måtte efter store folkelige protester opgive at lave en islamistisk forfatning som den, Mursi dekreterede i Ægypten.

Salafist-bevægelsen har bygget sig op og skabt sig en vis basis. Den terroriserer politiske modstandere og andre, de ikke bryder sig om - blandt andet kvindelige studerende, som ikke klæder sig tilstrækkeligt sømmeligt. Denne bevæ-

gelse ser Osama bin Laden som den største arabiske skikkelse i nutiden og ønsker et islamisk kalifat i de arabiske lande.

Salafister spiller en stor rolle i, hvad der foregår i Ægypten. De har spillet

den tunesiske indenrigsminister var det samme våben og samme salafistiske gerningsmand, som den 25. juli dræbte Mohammed Brahmi for øjne af kone og børn, da han satte sig ind i sin bil foran sit hjem.

Optog ved begravelsen af Mohamed Brahmi

en stor rolle i angrebet på Gadaffi-regimet i Libyen og en væsentlig kraft i krigen i Syrien mod Assad. I Tunesien har de opbygget sig efter Ennahda kom til magten, og her har de ved mange lejligheder angrebet Folkefrontens lokaler, aktivister og tilmed deltagere i politiske møder. De går efter systematisk at likvidere folkefrontens ledere og lederne af de partier, som indgår i fronten, som blev dannet i efteråret 2012.

I februar snigmyrdede de Folkefrontens talsmand Chokri Belaid. Ifølge

Manden, som affyrede de dræbende skud, skulle være en Boubakr Hakim, der betegnes som 'våbensmugler med salafistiske sympatier' – dvs. at han har medvirket til at bevæbne jihadistiske bander bl.a. i Libyen.

Selvfulgtager Ennahda-partiet og regeringen offentligt afstand fra de politiske mord og har lovet at finde og straffe bagmændene. Men det er en kendsgerning, at salafisterne uhindret har opbygget deres terrorbander og morderceller i

ly af regeringen, og at mordet på Belaid et halvt år efter stadig er uopklaret.

Derfor betragtes regeringen som direkte ansvarlig, og mange mener, at den aktivt samarbejder med salafisterne om at terrorisere oppositionen.

Den ikke-islamiske opposition holder samtidig regeringen ansvarlig for at have skabt en situation, hvor Tunesien drives mod kaos, indre strid og religiøs terror.

hjemmeside: front-populaire.fr

APK: Stay Behind i Danmark må undersøges til bunds

Stay Behind-grupperne – det amerikanske sponsorerede og anførte hemmelige antikommunistiske terrornetværk, som blev opbygget og var aktivt i Vesteuropa under den kolde krig, og som også er kendt under betegnelsen Gladio – samarbejdede i Danmark med hjemmeværnet og den socialdemokratiske efterretningscentral AIC.

Stay Behind-grupperne var et hemmeligt netværk – en 'hemmelig hær' – som blev brugt til ulovlig registreringsvirksomhed, men med langt mere alvorlige perspektiver.

Blandt dens hovedaktiviteter var registrering af kommunister og aflytning hos ledende kommunister. Fra tid til anden afsløres nye hemmelige våbendepoter, som organisationen opbyggede.

Senest har Jyllands-Posten igen taget fat på de danske Stay Behind-grupper og blandt andet belyst deres tætte samarbejde med hjemmeværnet, som nogle år efter 2. verdenskrig blev opbygget som en del af forsvaret mod den angivelige invasionstrussel fra det socialistiske Sovjetunionen.

Stay Behind-grupperne skulle som en undergrundshær for alvor træde i aktion ved en sovjetisk besættelse og bl.a. arrestere eller likvidere kommunister. De blev oprettet i de vesteuropæiske lande på amerikansk initiativ og var reelt NATO's hemmelige hær til at sætte ind mod socialistiske revolutioner og folkelige opstande.

Derfor var registrering af ledende kommunister af særlig betydning. Dansk politis ulovlige registrering af kommunister før besættelsen dannede udgangspunkt for arrestation, internering og deportation til kz-lejre af en stor del af ledelsen og en betydelig del af medlemmerne af DKP, da kommunistjagten for alvor satte ind efter Hitlertysklands overfald på Sovjetunionen.

En tidligere hjemmeværnsmand siger anonymt til JP, at Hjemmeværnet fra 1953 registrerede kommunister og andre mulige samfundsomstyrtere på

Koldkrigere

basis af lister udarbejdet af det hemmelige Stay Behind-netværk.

Om denne terror- og likvideringsforberedelse siger han:

"Alt i alt indsamlede vi 100 navne. Men kun 30 af dem registrerede vi som medlemmer af DKP. Og dem, som vi mente var farlige i en skarp situation, og som vi skulle hente i tilfælde af krig, markerede vi med rødt, ligesom vi udfærdigede planer for, hvordan de forskellige kommunister skulle anholdes."

Det danske Stay Behind-netværk er ikke for alvor undersøgt. Der er for mange nulevende, som har noget i klemme, og en fuldstændig optrevling af det kriminelle netværk i en fremmed magts tjeneste (USA's) kan stadig be-

tyde politisk skandale.

Det er afsløret, at ledende politikere som den socialdemokratiske statsminister H.C. Hansen arbejdede for CIA. Den afhoppede tidligere formand for DKP Aksel Larsen blev også CIA-informant.

Datteren af efterretningsmanden Arne Sejr, der sammen med Niels Frommelt grundlagde de danske Stay Behind-grupper, er nu stået frem i Jyllands-Posten med dokumentation for, at Arne Sejr og hans 'Firmaet' ikke handlede på egen hånd, eller som simple agenter for amerikanerne, men var ansat i Generalstabens Efterretningssektion, forløberen for FE.

'Firmaet' er berygtet for dets ulovlige udspionering af DKP og dets ledelse og daværende folketingsmedlemmer.

Stay Behind-grupperne var aksen i en hemmelig hær. I mange lande, som i Italien, er deres omfattende terrorvirksomhed dokumenteret – under navnet Gladio. I Sverige tyder meget på, at det var den svenske gren, som begik Palme-mordet.

Kravet om en reel undersøgelse af dette udenlandsk styrede terror- og spionagenetværk i Danmark må rejses igen.

Staters

**og samfunds opståen beror grundlæggende på deres borgere
og disses ret til selvstændighed og fri tankegang
og skaben af egen samfundsformation -
Dette er hvad man frygter i verdens
største imperiale magt - guds eget land - U.S.A. -
der ønsker verdensherredømme -
og ikke ønsker at det glider dem af hænde -
og er en evige kilde til uro og til nye krige
for derigennem at forpurre andres "oprørske"
tankesæt -
frihed - lighed - demokrati**

N.B.

Ny amerikansk bog om en forbrydelse i Sovjet-tiden

Mordet på Sergei Kirov

For nylig er udkommet en ny engelsksproget bog om emnet ”Mordet på Sergei Kirov” af den amerikanske historieprofessor Grover Furr der i årevis skrevet artikler og bøger om Sovjetunionens historie.

Det er en undersøgelse af mordet på den populære kommunistiske leder Kirov i 1934, og med Kirov-sagen som udgangspunkt også af de efterfølgende års retssager mod forskellige partifjendtlige og antisovjetiske personer.

Selve Kirov-sagen blev i 30’erne udgangspunktet for optrævelingen af konspirationscentre, der afslørede flere sovjetiske topfolk som forrædere.

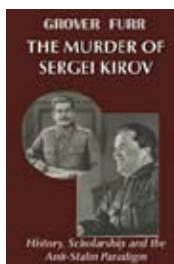
Furr påpeger derfor rigtigt, at den er af stor betydning for bedømmelsen af de efterfølgende retssager, der er kendt som ’Moskvaprocesserne’.

Furr fører os gennem en mængde af kildemateriale, hvis oprindelse dækker imponerende geografisk og sprogligt bredt. Bogen dækker frem til sagen mod den tidligere leder af NKVD, Jagoda, i 1938.

Furrs bog er desuden en smældende kritik mod nyere udgivelser om samme emne og forfatterne bag dem.

Igen og igen hiver Furr andre historikere gennem en historiker-mølle og afslører med en læseværdig skarphed, hvordan deres historieskrivning om emnet ikke er historieskrivning, men derimod *’propaganda med fodnoter’*.

Med et imponerende kendskab til dels arkiver i såvel Rusland som andre steder, dels tidligere udgivelser om emnet, og desuden med et indgående kendskab til det russiske sprog revser

bevises, og hvordan rygter, udsagn, og anklager vendt mod Stalin i årtier blot er gentaget i litteraturen. Med den samvittighedsfulde historikers vægt påtaler han den manglende bevisførelse.

For nogle år siden kom Furrs bog *’Khrushchev Lied’* (*’Khrustjov løj’*). Den tager det, der er kendt som ’den hemmelige tale til den 20. partikongres’ (i 1956), og viser det spin af løgn og bedrag, som partilederen Nikita Khrustjov optrådte med, da han indledte Sovjetunionens tilbageskridt til kapitalisme, en proces, som senere Gorbatsjov afsluttede.

Denne bog er på samme måde som *’Mordet på Sergei Kirov’* af historisk betydning og absolut læseværdig.

Med *’Mordet på Sergei Kirov’* er det, som om Furr er vokset som forfatter. Han skriver med endnu større sikkerhed og skarphed. Hans beslutning om at tage Kirov-sagen op ikke mindst ved at diskutere nyere værker giver bogen energi i form af ’ekstra’ nutidig relevans.

Furrs afsløringer af og hans hårde ord om bl.a. nulevende kollegaer gør, at han sætter sig i spil som historiker på en måde, som de kritiserede historie-

propagandister aldrig ville turde. Bogen bliver stærk i sin direkte udfordring af de anti-kommunistiske efterplaprende historikere med flere. De må enten imødegå bogen direkte eller yderligere afsløre sig selv.

Og samtidig sætter Grover Furr flere nutidige historieskrivere på anklagebænken, dels for ikke at ’udføre deres embede’, dels for direkte misbrug af det.

Undertegnede dom er, at Grover Furr får medhold i sin sag.

Martin D.

The murder of Sergei Kirov

– History, Scholarship and the Anti-Stalin Paradigm

By Grover Furr

Købes her: erythrospress.com

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

Åbningstid:

Tirs- og torsdag 14 - 18.00

Se oktobernet.dk

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Ilse Collin

2/5 1941 – 5/8 2013.

Fukushima: Den værste katastrofe er ikke indtruffet endnu

Atomkraft-katastrofen på Fukushima-værket er langt fra slut. Den værste katastrofe nogensinde er endnu undervejs. Stillehavet forurenes systematisk, og millioner helbred i hele regionen står på spil

Arbejdet med at sikre mod yderligere udslip efter tsunamien den 11. marts 2011 og den efterfølgende eksplosion på et af verdens største atomkraftværker er af den japanske regering overladt til ejeren, energiselskabet TEPCO.

Det har ikke betydet sikring. TEPCO indrømmer nu, at der hver eneste dag lækker 3-400 ton radioaktivt vand ud fra a-kraft-værket, og de japanske myndigheder erklærer nu, at det vil tage 40 år og koste omkring 70 milliarder kroner at få bugt med lækagen.

Det er langt værre, end det hidtil er indrømmet fra TEPCO eller officielt japansk hold.

Grundvandet og jorden omkring Fukushima er stærkt radioaktivt forurenet. To år efter ulykken indtraf, dokumenterer fotos, at frugt og grønt i regionen får nye former og farver.

Men det er værre: Endnu mere truende

er forureningen af Stillehavet.

Den japanske regering kom under kraftig kritik for at tillade udledning af betydelige mængder radioaktivt vand i tiden lige efter ulykken. Men udledningen skulle angiveligt siden være stoppet. Det radioaktive materiale skulle rummes i opbevaringstanke under værket. Nu indrømmer TEPCO, at der siden maj 2011 er udledt mellem 20 og 40 billioner becquerel radioaktivt materiale (tritium) ud i Stillehavet. Men det samlede omfang af udledningerne, og hvilke andre radioaktive materialer som cæsium og strontium der nu findes i havet, kendes ikke.

Situationen er ifølge de japanske atommyndigheder blevet akut. Forhindring af forurening af Stillehavet er deres første prioritet, erklærer de. Det er et kapløb med tiden, siger de.

En af reaktorerne er ude af kontrol, og radioaktivt grundvand overskrider

en sikkerhedsbarriere og flyder ud i havet.

Den amerikanske forsker Michael Snyder skriver i en artikel på hjemmesiden The Truth:

“De enorme mængder tritium, cæsium og strontium, der frigives, transporteres af vind, regn og havstrømme ud over hele den nordlige halvkugle.

Selvfølgelig rammes den amerikanske vestkyst særlig hårdt. Når du drikker vand eller spiser godt fra havet, som er forurenet af disse radioaktive partikler, kan de blive hængende i meget lang tid.

I de kommende år vil denne stadige og fortsatte katastrofe potentielt kunne påvirke helbredet for millioner og atter millioner af mennesker, som bor på den nordlige halvkugle, og det bedrøvelige er, at mange af disse mennesker aldrig vil kende noget til den virkelige årsag til deres helbredsproblemer.”

Fukushima-katastrofen er ikke fortid. Det værste er ikke indtruffet endnu. Den viser, at kapitalisme og atomkraft er en livsfarlig cocktail, som de marxistisk-leninistiske partier i Europa konstaterede i en udtalelse efter ulykken i maj 2011.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 8 - 2013

*TEMA: Om situationen i
Europa*

Sanktion mod Færøerne s.3

*Danske soldater trækkes
hjem fra Afghanistan s. 4*

*Våbenhvileaftalen i det delte
Korea 60 år s. 7*

Hetz mod arbejdsløse s. 10

Et varmt efterår s. 12

Verden rundt s. 14

Udtalelse fra IKMLPO s. 18

PFLP mod Oslo-aftalen s. 20

Stay Behind i Danmark s. 22

Mordet på Sergei Kirov s. 23

Verden ifølge Latuff

*Grundlæggelsen af staten Israel i 1948 -
begyndelsen på fordrivelsen af palæstinenserne.*